

b) eller, uden at have saadant (2 Maaneders) fast Ophold i Kommunen, dog der driver Næring eller anden Forretning med Værksted, Udsalgssted eller Forretningslokale af saadan Væbsaffenhed, at den er eller kunde være en selvstændig Bedrift, eller i Kommunen beklæder et Embede eller en Bestilling, som udelukkende vedkommer Kommunen som saadan, eller som ifølge de for Embedet eller Bestillingen gældende Bestemmelser medfører Forpligtelse til at bo i Kommunen, selv om der undtagelsesvis er meddelt ham Fritagelse derfor, eller oppebærer Tiender eller faste Afgifter eller ejer Skove eller andre faste Ejendomme. Ved faste Afgifter forstås i denne Lov saadanne paa faste Ejendomme hvilende Afgifter, der ere bestemte som uopsigelige aarlige Afgifter i Penge eller Penges Værdi, uden at fremtræde som Renter af Prioritetsgæld.

Egtefæller, der leve i Formuefællesskab, betragtes som en Person. Personer, der leve i Husstand med Forældre eller Forsørgere, ere kun skattepligtige af den Skatteværdi, som de have foruden Opholdet i Forældrenes eller Forsørgernes Hus.

§ 4.

Den, der kun staar i de anførte Forhold til en enkelt Kommune i Riget, har til denne at svare Skat henholdsvis efter sin hele økonomiske Stilling (§ 3, a) eller efter sin fulde fra Næring, Embede, Bestilling, Ejendom, Tiende eller faste Afgifter hidrørende Skatteværdi. (§ 3, b)

Har nogen samtidig fast Ophold i flere Kommuner i Riget, er han kun delvis skattepligtig til hver især, i Forhold til Længden af den Tid, han i Skatteaaret har personligt Ophold i hver af Kommunerne.

Har nogen Næring m. v. i en eller flere Kommuner her i Riget og tillige fast Ophold i andre, beskattes han paa førstnævnte Sted af sin hele derfra hidrørende Skatteindtægt, medens hans hele Formue og øvrige Skatteindtægt inddrages under hans Bestatning i den eller de Kommuner, hvor han har fast Ophold.

§ 5.

Den, som har Næring, Ejendom m. v. i en eller flere Kommuner i Riget, men selv har Ophold udenfor Riget, er i hver af de paagældende Kommuner undergivet fuld Skatteansættelse af den Kommune vedkommende Skatteindtægt. I dette Tilfælde beskattes til vedkommende Kommune kun den Formue, der indestaar i fast Ejendom, og som fremkommer ved fra Ejendommens Værdi at fradrage den denne paavieselig paahvilende Gæld.

Naar en Udlandning tager Ophold i en Kommune, bliver det i Tvivlstilfælde at afgøre af Indenrigsministeren, om dette Ophold er at anse som midlertidigt, og om han i saa Fald kan fritages for Skatteansættelse; dog er han berettiget til at bringe Spørgsmaalet under Domstolens Afgørelse (§ 29).

I de i § 3, b, jfr. § 4, nævnte Tilfælde ere Udlandinge skattepligtige lige med Indlandinge.

§ 6.

Staten er til den eller de Kommuner, i hvilke den ejer Fordejeendomme, Skove, Tiender eller faste Afgifter, skattepligtig af sin hele derfra hidrørende Skatteindtægt, dog at de Fordele, Kommunen paa Grund af den hidtidige Skattefrihed for Statens Ejendomme har oppebaaret gennem Deputater, Legater eller lignende direkte Bidrag, afsortes